Nr. 57. Sobota 9. Marca 1872. **Rok 62.**

GAZETA LWOWSKA

„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr, na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

„Dodatek miesięczny" wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłacicieli za darmo, dla ćwierćrocznych za dopłatą 50 ct. ćwierćrocznie, dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek" bez „Gazety" całorocznie 3 złr. w. a.

Za insera i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracyi.

Z polecenia Jego Excellencyi c. k. Namiestnika hr. Agenora Gołuchowskiego, wydany został staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskiemi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi ›Gazety Lwowskiej‹ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac śgo Ducha.

Część urzędowa.

C. k. ministerstwo skarbu nadało posadę nadinspektora straży skarbowej przy c. k. krajowej dyrekcyi skarbowej we Lwowie komisarzowi skarbowemu I. klasy Antoniemu Skaupiemu.

We Lwowie, dnia 29. lutego 1872.

Ministerstwo skarbu mianowało oficyała kancelaryjnego Apolinarego Makarewicza, dyrektorem urzędów pomocniczych przy c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie.

We Lwowie, dnia 6. marca 1872.

Obwieszczenie.

Z powodu prac przygotowawczych do przypadającego na dzień 30. kwietnia 1872 losowania obligacyi funduszów indemnizacyjnych Galicyi wschodniej i zachodniej, tudzież Wielkiego księstwa krakowskiego ustaje począwszy od 16. marca 1872 wszelkie przepisywanie tych obligacyi — któreby przy przepisaniu odmienne dostać musiały numera.

Po ogłoszeniu wyniku losowania przepisywanie obligacyi znowu się rozpocznie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa
jako dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych.
Lwów, dnia 6. marca 1872.

C. k. krajowa dyrekcya skarbu we Lwowie nadała posadę poborcy przy ubocznym urzędzie cłowym w Bełzie Wiktorowi Lebedowiczowi przy ubocznym urzędzie cłowym w Kozaczówce.

Lwów, dnia 23. lutego 1872.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dwudzieste pierwsze posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się 6. marca.

Na ławie ministrów zasiedli Ich Exc.: prezydent rady ministrów książe Adolf Auersperg, baron de Pretis, baron Lasser, dr. Banhans, dr. Glaser.

Deputowany Menger interpeluje ministra spraw wewnętrznych w sprawie c. k. starosty powiatowego w Białe, który skonfiskował petycyę, żądającą oddzielenia miasta Biały od Galicyi. Dep. Menger zapytuje tedy ministra, czyli wie już o tym wypadku, i jakie w tej sprawie zarządził środki.

Na wniosek Pergera został odroczonym wybór członków wydziału do obrady nad stowarzyszeniami zarobkowemi i gospodarczemi do następnej sesyi, gdyż przedłożenie rządowe nie zostało jeszcze wydrukowane.

Dr. Edelbacher uzasadniał swój wniosek zmniejszenia czasu obowiązku szkolnego w wyższej Austryi. W prowincyi tej opozycya przeciw ustawom szkolnym powstała głownie z powodu ośmioletniego obowiązku szkolnego, który to przeciąg czasu jest istotnie połączonym z wielkiemi niedogodnościami. Należy tedy ustawę tak obmyślić, aby mogła być całkowicie przeprowadzoną i aby lud wiejski znią się przejednał.

Następuje dalszy ciąg obrad nad budżetem. Przy rozdziale 20tym o „soli" przemawiał dep. Schönwald przeciw monopolowi solnemu, i domaga się przyznajmniej obniżenia cen dotychczasowych. Mowca proponuje rezolucyę tej treści, aby rząd porozumiał się z węgierskim rządem celem zniesienia monopolu solnego, i aby w tej sprawie przedłożył na przyszłej sesyi Rady państwa odpowiednie wnioski.

Dep. baron Cnobloch przemawiał także za zniesieniem monopolu.

Dep. baron Kübeck przemawiał za przyjęciem rezolucyi, tożsamo i dep. baron Pascotini, który podnosi niedogodności, połączone z produkcyą soli morskiej. Południowe kraje posiadały dawniej własne żupy, które teraz zostały zniesione. Produkcya soli morskiej jest utrudnioną, ograniczoną i zanadto rozmaitym nadzorom poddaną.

Dep. dr. Wolfrum mniemał, że ze względu na ciągle niekorzystny jeszcze stan finansów państwowych, trudno nie wahać się nad wnioskiem, który odjął by może państwu 18 milionów dochodu. Jest on zdania, że nie należy naciskać na rząd rezolucyą, i mniema, że rząd zapewne sam z własnej inicyatywy kwestyą tą się zajmuje.

Dep. hr. Lamberg przychyla się przeciwnie do zdania bar. Pascotiniego i zwraca uwagę na niektóre ujemne strony salinarnej administracyi.

Minister finansów de Pretis nie zaprzeczał, że oddanie tak ważnego dla rolnictwa i przemysłu artykułu jak sól swobodnej produkcyi jest myślą powabną, mniema wszakże, że sprawę tylko bardzo ostrożnie traktować należy. Sól odgrywa ważną pozycyę w budżecie, a pozycyi tej umorzyć nie można bez wyrządzenia znacznego uszczerbku bilansowi państwa. Monopol solny możnaby zastąpić jedynie podatkiem i to dość znacznym; przyczem jeszcze i to zważyć by dobrze należało, czyli istotnie pewne zniżenie cen solnych przyniosłoby tak ogromne korzyści, jakich się po zniesieniu monopolu spodziewają. Kwestya soli wymaga dalej porozumienia się z rządem węgierskim, w którego budżecie monopol także ważną odgrywa rolę, a ponieważ rząd rokuje właśnie z rządem węgierskiem w sprawach bezpośrednich podatków, więc nie może teraz rozpoczynać nowych rokowań o drażliwą kwestyę monopolu solnego. Co do samej administracyi monopolu i salinarnych urzędów, to p. minister przyznaje, że na tem polu da się zaprowadzić mnóstwo ulepszeń, o których też rząd pamiętać będzie. Rząd nie będzie mógł oczywiście sprzeciwiać się rezolucyi, którą jeden zdeputowanych zaproponował; przeciwnie będzie on studyował gruntownie tę kwestyę — jednakże żadnych zobowiązań na siebie nie bierze i brać nie może, albowiem w bilansie państwowym monopol solny zanadto ważną zajmuje pozycyę, a korzyści, które mają wyniknąć z zniesienia monopolu, bardzo są problematyczne.

Dep. Poklukar wykazuje korzyście zniesienia monopolu, ponieważ jednak wątpliwą jest bardzo rzeczą, aby rząd na to się zgodził, proponuje zatem rezolucyę tej treści: aby rząd zawezwać, żeby zaprowadził jaknajrychlej eraryalne handle soli lub też komisowo je urządził, ustanawiając przy tem ceny ile możności najtańsze. Rezolucya ta znajduje poparcie.

Jeneralny sprawozdawca dr. Brestel mniema, że tu należy się głównie zastanowić nad tem, czem monopol solny wrazie jego zniesienia ma być zastąpionym. Jeżeli zastąpić go ma nowy podatek, to rzecz się nie zmieni wcale. Jeżeli zaś chodzi o zmiany w ustawodawstwie podatkowem, to istnieje podatek bardziej szkodliwy, a tym podatkiem jest loterya.

Izba przyjmuje rezolucyę dep. dr. Schönbacha, odrzucając rezolucyę dr. Poklukara. Izba uchwala także następującą rezolucyę: „Wzywa się rząd, aby podatek inseratowy poddał rewizyi a to celem racyonalniejszej metody. W sprawie loteryi przyjmuje izba na wniosek dep. Hackelberga następującą rezolucyę: „Wzywa się rząd, aby wziął pod rozwagę kwestyę zniesienia loteryi."

— „Wiener Ztg." z dnia 7. marca zamieszcza w części urzędowej ogłoszenie ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 1. stycznia 1872 odnoszące się do prowizorycznego założenia szkół kucia koni. Najjaśniejszy Pan zezwolił postanowieniem z dnia 16. grudnia 1871 na założenie dziesięciu szkół kucia koni, które w następujących miastach prowizorycznie założone będą: w Bernie i Ołomuńcu dla okręgu jeneralnej komendy w Bernie; w Pradze dla okręgu jeneralnej komendy w Pradze; we Lwowie dla okręgu jeneralnej komendy we Lwowie i dla komendy wojskowej w Krakowie; w Gracu i Lublanie dla okręgu komendy jeneralnej w Gracu i Zagrzebiu, a dalej komend wojskowych w Insbruku, Tryeście i Zarze; w Peszcie dla okręgu jeneralnej komendy w Budzie i komendy wojskowej w Koszycach; w Komornie dla okręgu komendy wojskowej w Preszburgu; w Temeszwarze dla okręgu komendy wojskowej w Temeszwarze i Hermanstadzie dla okręgu komendy wojskowej w Hermansztadzie. Następnie podaje „Wiener Ztg." prowizoryczną instrukcyę dla szkół kucia koni c. k. armii.

— „Wiener-Abendpost" z d. 7. b. m. pisze: Przyjęcie przez Izbę Panów Rady Państwa artykułu dodatkowego do §. 18. ustawy zasadniczej, powitały dzienniki wiedeńskie z żywem zadowoleniem. Rezultat głosowania uważają one za wotum ufności dla rządu, a debatom samym przyznają wysoką wagę. „Neue freie Presse" upatruje w rezultacie głosowania nowy fundament ubezpieczający konstytucyę, a w rozprawach Izby świetną manifestacyę na rzecz idei państwowej. „Presse" wyraża przekonanie, że pewna strona kwestyi, już w sprawach wyborów do Rady Państwa rozstrzyga samaż Rada Państwa, uważaną być może od dawna za stanowczo uznaną. Polityczna zaś strona tej kwestyi, tj. ubezpieczenie reprezentacyi państwa przed samowolą sejmów, znalazła silny swój wyraz na posiedzeniu Izby panów z dnia 5. b. m. Przedewszystkiem cieszy się „Presse", że każdemu naciskowi położonemu w Izbie na konieczność bezpośrednich wyborów, przyklaśnięto zupełnie. Że w przyklaśnięciu tem wzięli udział także najznakomitsi panowie, którzy przed niewielu laty bardzo stanowczo opierali się uprawnienia wyborów bezpośrednich, — to uważa „Presse" za objaw gotowości, z jaką większość Izby panów przyłączyła się do zdania, okupionego doświadczeniem. „Kogo szczerze obchodzi konstytucya i prawo państwowe — mówi „Tages-Presse" — ten wyniósł z wczorajszego posiedzenia Izby panów nietylko zadowolenie ale i przekonanie, że korporacya ta umie traktować kwestye takiej doniosłości jak wybory bezpośrednie, nietylko z zgodnością, ale i z gruntownością, która przynosi zaszczyt zgromadzeniu koryfeuszów nauki, praktycznej służby państwowej i reprezentantom tradycyi cesarstwa, liczącego przeciąg swego istnienia na stulecia." Zdaniem „Tagespresse" znaczenie tej uchwały, chociaż była ona łatwiejszem zwycięztwem w Izbie panów niż w Izbie deputowanych, bardzo jest wielkie i przyczyni się do poparcia akcyi rządowej, dążącej do umocnienia konstytucyi. Poparcie takie ma w obecnej chwili tem większą wagę, że rząd stara się właśnie ważne a trudne rokowania doprowadzić do stanowczego, a wszechstronnie zadowalniającego załatwienia. Co do szczegółów o wczorajszej debacie w Izbie panów, to dzienniki zgadzają się na to, że palma dnia tego należy się J. Ex. baronowi Lichtenfelsowi. „Neue freie Presse" nazywa go najwymowniejszym i najbystrzejszym obrońcą wyborów bezpośrednich i praw Rady państwa, a nowy „Fremdenblatt" nazywa wywody jego „stanowiącemi epokę." Uwagi godnem jest także, że „Vaterland" oświadcza, iż wdzięcznym jest także za naukę, gdyż posiedzenie Izby panów z d. 5. b. m. pokazało, że gdyby nawet wszyscy federalistyczni panowie i dostojnicy kościelni znajdowali się w Izbie, to przecież federalistyczna akcya nie mogłaby nigdy osiągnąć potrzebną większość dwóch trzecich części.

Berlin. Na posiedzeniu izby panów d. 5. marca załatwiono wszystkie sprawy postawione na porządek dzienny. Przy projekcie do ustawy, dotyczącej podatku targowego, nie przyjęła izba panów wszystkich postanowień izby drugiej, wnosząc skreślenie końcowego ustępu paragrafu pierwszego, opiewającego, że przyzwolenie rejencyi do pobierania podatku każdej chwili może być cofnięte i że zaprowadzanie targowego jest niedozwolonem. Reprezentanci miast popierali postanowienie to komisyi, które też mimo oporu komisarza rządowego przyjętem zostało.

Przy obradach nad rozszerzeniem sieci kolei żelaznych przyjęto także rezolucyą, ażeby przy budowie kolei z Tylży do Klajpedy przyjąć w zasadzie i uwzględnić przydłużenie tej drogi żelaznej do kolei rosyjskich (litewskich ku Libawie i Rydze z jednej, a ku Ełkowi i Brześciu litewskiemu z drugiej strony.) Minister handlu zgodził się także na tę zasadę. Jutro na porządku dziennym izby panów prawo o nadzorze szkolnym.

Wedle „D. Reichs-Correspondenz“ zajmowała się „nowa frakcya“ izby panów prawem o nadzorze szkolnym Obecnych było około 40 członków tego stronnictwa i postanowiło prawie jednomyślnie przyjąć ten projekt w formie, w jakiej wyszedł z obrad izby deputowanych.

Hr. Münster wystósował wraz 31 członkami Izby panów zapytanie do rządu, czy jest jego zamiarem nie kontynuować rozpoczętej restauracyi starego zamku królewskiego w Goslar i czy nie będzie się o to starał, aby ten szacowny pomnik budownictwa i historyi niemieckiej zachować.

W izbie deputowanych radzono d. 5. bm. dalej nad prawem emerytalnem urzędników cywilnych. Minister handlu złożył projekt względem zakupienia kolei Taunus.

W komisyi 13 izby deputowanych rozpoczęto wczoraj drugie czytanie ordynacyi powiatowej. Po największej części przyjęto postanowienia pierwszego czytania. O tyle tylko rzecz zmieniono, że przywrócono pierwotny projekt rządowy wczesnego wprowadzenia w życie tej ordynacyi. komisya myśli w tym tygodniu jeszcze ukończyć swe prace.

— „Kölnische Zeitung“ donosi o oświadczeniach ministra oświecenia dr. Falka w komisyi szkolnej z powodu wniosku dep. Reichenspergera w sprawie brunsberskiej dr. Wollmana, że minister uzasadniał uprawnienie swego poprzednika do wydania rozporządzenia z 29. czerwca r. z., a mianowicie, że urzędnik państwa tylko wedle form prawnych, na drodze dyscyplinarnej oddalonym być może. Dr. Wollmann uległby postępowaniu dyscyplinarnemu i musiałby być usuniętym, gdyby wedle zapatrywań państwa nie był katolikiem.

Tymczasem dogmat o nieomylności papieża, czy on dawny czy nowy, jest w każdym razie nowem zjawiskiem. Uznane powagi katolickie są mu przeciwne. A więc państwu nie pozostaje jak tylko oświadczyć, że ono jako państwo o tem rozstrzygnąć nie może i że obadwa dogmata za katolickie uważa.

Londyn. Korespondent „Daily Telegraph“ przytacza szczegóły rozmowy z cesarzem Napoleonem III. Cesarz miał oświadczyć, iż w razie powrotu na tron Francyi będzie dbał głównie o interesa ludu wiejskiego, zaprowadzi oświatę przymusową i powszechną służbę wojskową. O zjednanie sobie mieszczaństwa jużby się więcej nie starał, owszem zaprowadziłby podatek dochodowy; nareszcie że więcej nie myślałby o zaszczepieniu niedołężnego parlamentaryzmu w guście Olliviera na zdrowem ciele cesarstwa.

— Na zapytanie zrobione w izbie niższej dnia 5. marca odpowiedział podsekretarz stanu Enfield, że z powodu zaprowadzonego świeżo we Francyi cła wchodowego robił przedstawienia w Wersalu, przyczem powołał się na brzmienie i ducha traktatu handlowego z r. 1860. Rząd domagał się rychłej odpowiedzi.

Paryż. „Journal officiel“ ogłasza d. 6. marca dekret powierzający tymczasowo teke skarbu Goulardowi w miejscu Pouyer-Quertier, którego dymisya przyjęta.

— Wystąpienie Pouyer-Quertier w obronie oskarzonego prefekta Janvier de la Motte doprowadziło istotnie do przesilenia ministeryalnego. Bo też w obec faktów, jakie dalsze śledztwo wykryło, obrona i to gorąca obrona ministra skarbu co najmniej była zadziwiającą, jeżeli nie niestosowną. Świadkowie zeznali, że byly prefekt szafował pieniędzmi bez rachunku, że kazał sobie pisać kwity na wyższe sumy, niż rzeczywiście płacił, albo brał kwity bez wyrażonej sumy, i sam według swego widzimisię sumę wpisywał, że pieniędzy przeznaczonych na cele rolnicze i przemysłowe używał na cele sobie tylko wiadome, że nakoniec moralnością wcale nie świecił. W obec takich faktów ujęcie się ministra za oskarzonym skompromitowało gabinet. Na posiedzeniu ministrów przyszło do żywej sceny między prezydentem a ministrem, który zachowując pewne względy dla Thiersa z nadzwyczajną żywością odpowiadał swoim kolegom. W końcu rzeczy stanęły tak, że minister sprawiedliwości Dufaure oświadczył, iż opuści gabinet, jeżeli w nim Pouyer-Quertier pozostanie.

Z pewnego, jak się zdaje, źródła pochodzi wiadomość o krokach rządu w celu zaciągnienia pożyczki. Rozpoczęto z głównymi bankierami ugody, które na dobrej są drodze. Rząd daje tylko $5^1/_2{}^0/_0$, lecz dopiero za kilka miesięcy sprawa dojdzie do konkluzyi.

O duchu, jaki ożywia armię francuską, pisze korespondent „Timesa“: Dzisiejsza armia jest armią da wniejszą, przyznać jednakże należy, że po powrocie z Niemiec i stawienia jej z innemi żywiołami we Francyi, znaczne zrobiła postępy. Żołnierze, którzy ukończyli lata swej służby, popowracali do domu, wielka liczba podoficerów, który w czasie wojny otrzymali epolety, nie posiadają jednakże potrzebnych oficerowi zdolności ni wykształcenia, otrzymała uwolnienie. Karność na nowo zawładnęła szeregami, przełożony jest dziś tem dla żołnierza, czem być powinien, a na ulicach nie spotkasz dziś pijanych i gapiących się z próżniactwa żołnierzy. W każdym razie atoli zanadto bezwzględnie obchodzono się tej zimy z żołnierzami, co zrodziło tu i owdzie wiele niezadowolenia. System zakładania wielkich obozów, przeforsowany przez Thiersa wbrew odmiennego zdania ludzi fachowych okazał się absolutnie zbytecznym. Skarb nieco także na tem szwankował Z 110.000 żołnierzy, tworzących armię paryską, więcej jak połowa mieszka w namiotach i obozuje na deszczu i słocie; oficerowie z tego powodu nie mogą oddawać się umysłowej pracy, a żołnierzy trapią najrozmaitsze choroby. Śmiało rzec można, że położenie więźniów w Satory o wiele jest znośniejszem, niźli pogromców komuny. Cele i namioty obciążyły skarb państwa 8 milionami franków. Wojsko rozłożone w namiotach uważanem bywa jako zostające na stopie wojennej i otrzymuje dodatek do swej płacy. W ten sposób powiększyły się wydatki o 200 milionów franków.

Według „Avenir militaire“ mieli marszałek Mac-Mahon i jenerał Bourbaki zapewnić Thiersa, że armia zawsze będzie gotową wspierać rząd legalny, a z Bordeaux donoszą, że żołnierze w tamtejszym garnizonie oficerom swym powierzali rozrzucone między wojsko socyalistyczno-republikańskie odezwy. Jak donosi „Gazette de France“, książęta Aumale i Joinville przyjęci zostali na nowo w szeregi armii francuskiej, pierwszy jako jenerał dywizyi, drugi w charakterze admirała.

— Rząd francuski postanowił znieść szańce wzniesione niedaleko miasta Soissons. Natomiast ma być ta miejscowość otoczona fortami, które stałyby w pośredniem związku z fortyfikacyami paryskiemi.

— „Bien public“ zamieszcza następną notę: Dziwi się „Paris Journal“, iż nic nie wspominaliśmy o dymisyi jenerała Ladmirault; można to sobie tem wytłumaczyć, iż jenerał ten nie podał się wcale do dymisyi, a tem samem nie mógł jej otrzymać. Obiegające pod tym względem pogłoski zredukować należy do następującego stanu rzeczy: Wskutek nieporozumienia otrzymał jenerał Ladmirault wiadomość o pewnem rozporządzeniu dopiero po jego przepro wadzeniu. Ztąd zaszło nieporozumienie, które już załagodzono, a jenerał ten nie opuszcza wcale ważnej posady, którą dotąd z taką godnością i wytrwałością piastował.“

— Zgromadzenie narodowe ukończyło już roz prawy nad projektem ustawy i wnioskami tyczącemi się pensyi dla rodzin oficerów zabitych w czasie powstania paryskiego; tudzież rodzinom żandarmów i sierżantów miejskich, zamordowanych w tym czasie. Odrzuciło zaś zgromadzenie narodowe pomimo gorącej przemowy deputowanego Danormandie wniosek żądający wsparć dla ofiar manifestacyi na placu Vendôme na dniu 21. marca roku zeszłego.

Rzym. Do „Köln. Ztg.“ piszą z Rzymu pod dniem 2go marca co następuje: W pierwszych dniach przyszłego tygodnia odjedzie ks. Fryderyk Karol do Neapolu. Dziś wieczorem zaszczyci książę swem przybyciem niemieckie towarzystwo sztuk pięknych. Utrzymują powszechnie, że nuncyusz papieski przy republice francuskiej mszgr. Chigi miał popaść w wielką niełaskę w Watykanie. Powodem tego ma być nominacya Fourniera, ambasadora Francyi na dworze króla Wiktora Emanuela“

— Przy rozprawach nad projektem skarbowym ministra Selli uchwaliła komisya skarbowa drugiej izby parlamentu włoskiego następującą rezolucyę: „Komisya przystaje na to, aby na podstawie istniejących ustaw na rachunek państwa przedsięwziąć się mająca sprzedaż obligacyi długu państwa tymczasowo zawieszoną zestała; komisya zgadza się na emisyę 300 milionów lirów w notach bankowych na lat pięć, jednakże pod warunkiem, że parlament corocznie uchwali kwotę emitować się mających not bankowych; komisya zgadza się także na podwyższenie podatku od nafty i cukru, jako też i na to, ażeby dobrowolna pożyczka narodowa w konsolidowany dług państwa zamienioną została. Z drugiej strony zaś odrzuca komisya przedłożenie rządowe domagające się zaprowadzenia podatku od wyrobów tkackich.

Bukareszt. Na posiedzeniu izby deputowanych z dnia 18. lutego, interpelował Varnali ministra sprawiedliwości, jakie środki zarządzono w obec profanacyi religji, której się dopuścił pewien żyd w Ismaile, a która wywołała najwyższe wzburzenie między ludnością bessarabską. Na charakterystyczną tę interpelacyę odpowiedział minister, że sprawa ta oddaną jest sądom; żyd został uwięziony, a aby śledztwo tem ściślej przeprowadzić. wysłany został na miejsce jeden prokurator i jeden nadprokurator. Rabina i kilku żydów komisya śledząca już uwolniła, co wywołało także nieukontentowanie między mieszkańcami Ismailu, że podpisują adres osobny do izby. Adres ten, podpisany przeważnie nazwiskami rosyjskiemi lub greckiemi żąda: 1) wydani osobnej ustawy karnej przeciw świętokradztwu, 2) wypędzenia żydów z miasta. „Trompetta“ pismo nieprzyjażne żydom, popiera tę petycyę gorliwie.

Kronika.

(Wypadki miejscowe.) Wczoraj po popołudniu o godz. 4ej przywieziono do c. k. dyrekcyi policyi z urzędu gminnego w Zniesieniu człowieka nieznajomego zdającego się zostawać w zupełnie pijanym stanie W policyi trzymano go celem wytrzeźwienia przez trzy godziny. Na stawiane mu zapytanie oświadczył, iż nazywa się Grzegorz Wiszniewski, jest wyrobnikiem i liczy l. 54 poczem wkrótce żyć przestał Na ciele były widoczne znaki pobicia; dlatego zawiadomiono natychmiast o tym wypadku tutejszy sąd krajowy.

Wczoraj wieczór aresztowano dorożkarza nr. 164 z powodu, iż zapalił słomę na ulicy przed kawiarnią wiedeńską celem ogrzania się przy ogniu.

(Loterya fantowa) na korzyść ubogich sierot, o której wspomnieliśmy już w jednym z poprzedzających numerów naszej gazety, odbędzie się we środę 13. bm. w sali domu narodnego. Początek o godzinie 7mej.

— Komisya ustanowiona przez rząd francuski celem rozpatrzenia projektu drogi żelaznej na łyżwach pomiędzy Duwrem a Calais, oświadczyła się na korzyść tego projektu. Teraz kolej na rząd angielski wyrzec swe zdanie w tej mierze. Pomysł należy do inżyniera angielskiego Jona Fowlera, i pod względem możliwości urzeczywistnienia przewyższa wszystkie inne projekta połączenia Anglii z Francyą drogą żelazną, jakie się ukazały od lat dwudziestu. Wedle zdania p. Fowlera kanał może być przebyty w ciągu jednej godziny. Koszta budowy obrachowano na milion funtów sterlingów, roboty potrwają lat trzy. (Kraj.)

— „Czas“ donosi: „Na żądanie pełnomocnika hr. Andrzeja Zamoyskiego jako wyłącznego reprezentanta spółki żeglugi parowej na Wiśle, sprzedane będą w biurze żeglugi parowej w Warszawie d. 23. marca przez licytacyę: statek parowy osobowy „Narew“ o sile 40 koni, statek takiż „Wisła“ o sile 30 koni, dwa holowniki „Kraków“ i „Sandomierz“, każdy o sile 32 koni, 47 gabarów, trzy przystanie wodne, a to wszystko z należącemi sprzętami.“

– Dziennik francuski „Municipalité“ oblicza, że każde drzewo zdobiące przechadzki paryzkie, w ciągu 12-letniego istnienia swego, kosztuje 200 fr., wydanych na zasadzenie go i pielęgnowanie w pomienionym czasie. — Drzew takich znajduje się na przechadzkach paryzkich i w ogóle w Paryżu 102,154, kosztują zatem w przeciągu 12 lat 20,430,800 franków.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lutym 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu: Radymno zr.	c.	Jarosław zr.	c.	Sieniawa zr.	c.	Ulanów zr.	c.	Rudnik zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	15	5	30	5	35	6	—	5	75
„ żyta	3	50	3	75	4	—	4	75	4	—
„ jęczmienia	3	10	3	16	3	24	3	95	3	—
„ owsa	1	72	1	76	1	78	2	47	2	—
„ grochu	5	—	4	90	—	—	5	12	3	75
„ hreczki	3	25	3	50	3	20	3	75	3	25
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	1	70	2	4	1	80	1	80	1	50
Cetnar siana	1	8	1	20	1	—	1	20	1	—
Sąg drzewa twardego	10	50	12	30	8	50	5	—	6	—
„ „ miękkiego	8	50	9	30	7	—	4	7	4	50
Funt mięsa wołowego	—	18	—	19	—	16	—	12	—	12
Miara wina	—	—	—	96	—	—	—	—	—	50
„ piwa	—	—	—	16	—	—	—	20	—	16
Robotnik z wiktem	—	28	—	30	—	—	—	30	—	30
„ bez wiktu	—	38	—	60	—	—		50	—	50

(Kasa oszczędności w Przemyślu.) Stan wkładek z końcem stycznia 1872 wynosił 306.493 złr. 64 ½ ct; od 1. do 29. lutego wpłynęło od 70 stron 15.442 złr. 2 ct.; zwrócono zaś 46 stronom 10.316 złr. 71 ct., przybyło 5125 złr. 31 ct.; zatem stan wkładek z końcem lutego 1872 wynosi 311.618 złr. 95½ ct.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Wiedeń, 8. marca. Wydział konstytucyjny obradował nad punktami elaboratu podkomitetu o udziale deputowanych galicyjskich w obradach Rady państwa i o inartykulacyi ugody w ustawodawstwie sejmu galicyjskiego. Na wniosek Pickerta, aby deputowani galicyjscy nie brali udziału w obradach nad zmianami §§ 11. i 12. ustawy zasadniczej o reprezentrcyi monarchii, o ile

zmiany te dotyczeć będą innych tylko krajów, wywiązały się długie rozprawy. Minister spraw wewnętrznych oświadczył, iż wniosek ten nie da się przyjąć, gdyż musiałby poprowadzić do tryady a dalej do federalizmu. Zyblikiewicz oświadczył się również przeciw wnioskowi, gdyż według elaboratu podkomitetu wyłączenie Galicyi od obrad nad kwestyami prawno państwowemi nie jest usprawiedliwionem. Fux wnosi poprawkę tyczącą się sposobu utrwalenia ugody galicyjskiej. Poczem wniosek Pickerta został odrzuconym, a przyjęto wszystkiemi głosami, między któremi także polskie, punkt podkomitetu, że Galicyanie nie mają brać udziału w obradach przedmiotami wykluczonemi z zakresu działalności Rady państwa pod względem Galicyi i że w takich przypadkach dla prawomocności uchwał Rady państwa potrzebną jest obecność połowy pozostałych członków.

Wiedeń 8. marca. Izba wyższa obrała wydział dla projektu rządowego, tyczącego się zarobkowania stowarzyszeń gospodarczych i uchwaliła budżet oświecenia, przy czem na cele naukowe Dalmacyi uchwaliła o 10 000 złr. wyżej niż wnioskował wydział

Peszt, 8. marca. W skutek burzliwych zajść wczoraj w izbie, prezes wnosił dzisiaj zawieszenie posiedzenia do jutra. Oczekując, gabinet stara się o sprowadzenie kompromisu nad ustawami wyborczemi. Narady między ministrami i naczelnikami obu lewic toczą się. W przypadku nie przyjścia porozumienia do skutku rozwiązanie sejmu staje się możebnem.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 8 marca 1872.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Romer W., z Ocieki. — Hr. Esterhazy G., c. k., porucznik, z Rzeszowa. — Przybysławski W., z Obertyna. — Pieńczykowski J., z Wybranówki. — Szawłowski Ludwik, z Podola.

Hotel europejski: Pp. Ungert K. i Wysocki E., z Królestwa.

Hotel Langa: Pp. Fröhlich de Elmbach L., c. k. generał, z Krakowa. — Dr. Krischke K., adw., z Jaworowa. — Kisel F., c. k. radca sądu krajowego, z Tarnopola.

Hotel angielski: Pp. Janko H., z Hoszan. — Serwatowski z Bucniowa. — Tłuchowski T., z Przemyśla.

Pod Jeleniem 4/4: Daszkiewicz J., z Michałówki.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 8 marca 1872.

Pp. Hr. de la Skala J., do Juśkowic. — Hr., Stecki T., do Kosvi. — Br. Lindenfels, c. k. major, do Wiednia. — Dr. Rudrof S., adw., do Śniatyna. Aywas J., do Stecowa. — Drzewiecki W. do Rużywoli. — Falkowski W., do Witryłowa. — Pillad N., do Drezna. — Popoff M., do Radziwiłłowa. — Rentel J., do Warszawy. — Rychlicki L., do Wilczywoli. — Rozwadowski T., do Polski. — Szczepański T., do Czaykowic. — Wąsowski H., do Komarna. — Wolański W., do Dulib.

TEATR.

Dziś (przedstaw. niem.) **„Drei Paar Schuhe."** Obraz z życia ze śpiewami w 3 aktach z prologiem przez J. Görlitz, dla austryackich teatrów przerobiony przez A. Berla. Z muzyką Karola Müllöcker.

Jutro (przedstaw. polskie). Na dochód Marcina Galasiewicza: **„Fru-Fru"** Komedyo-dramat w 5 aktach przez H. Meilhac i L. Halevy. (Pani Teofila Nowakowska i p. Lech Nowakowski z grzeczności dla beneficyanta wystąpią w tem przedstawieniu.)

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 „
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc o „ 8 „ 52 rano
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — „
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m 11 rano.
„ „ „ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz o „ 6 „ 53 „
„ „ „ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu marcu 1872

Dnia	Barometer Millimeter				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciśnienie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr i uwaga
	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	M.	7h	2h	9h	7h	2h	9h	M.	
9	742·98	741·86	741 16	742·00	+2·0	+5·9	+0·5	2 08	5 0	5·7	4·6	5 10	96	83	98	82·3	10	0	0	3·3	W 2	SW 1	SW 1	9	7	2	6·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

(Złote austryackie; oprócz kuponu bieżącego)

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
D. 8 marca. Południowy.								
Akc gal kol. żel K.L. a diwid.	—	—	—	—	262	—	263	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	167	—	168	—
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—		—	—	168	—	170	—
„ papiery czerl. po 200 zł w. a.	—	—	—	—	—		—	
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	64	—	66	—
Listy zast Tow. kred gal. „ 5% w. a.					82	90	8	4
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	5	—	75	40
Banku hip. gal. „	—	—	—	—	89	25	89	75
Gal zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	75	92	50
Oblig. indemn. gal.	—	—	—	—	75	60	76	25
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—		24	6	32
„ cesarski	—	—	—	—	5	25	6	33
Napoleondor	—	—	—	—	8	88	9	—
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	—	9	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	70	1	80
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53	1	54
Bank. pol. za 100 zł pol	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	66	1	68
Srebro	—	—	—	—	111	50	113	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 6. marca 1872.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	71 90	72 10
od kwietnia do października po 5%	71 90	72 10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	313 —	314 —
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	312 50	312.50
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94 75	95.25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	104.50	104 75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	127 —	128 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	147.—	147 5
Renty Como po 42 lir. austr.	23 —	24 —

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	98.—	99.—
Bukowiny	75 —	76
Galicyi	75.50	76 50
Niższej Austryi	95 —	95 50
Siedmiogrodu	77 75	78 50
Węgier	81 —	81 50
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 60%	369 75	370.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	349 75	350 —
Niż.-aust tow. eskont. po 500 zł.	955 —	960 —
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 60%	—.—	—.—
Banku narodowego	845.—	846 —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	636.—	639 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	251 —	251 50
Pół. kolej po 1000 zł. w. a.	2305	2315
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	262.—	262 50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	165.25	165.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	391 —	392 —
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	213.20	213.50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	177 —	178. —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106. —	106 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.—	75.—
„ „ „ po 5%	83. —	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.—	90 50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	92.	92 50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	90 30	90 60
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	88 25	88 75
„ „ „ renta, po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	89.50	90.—
„ „ „ „ „ w. a.	86 50	87.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	105 75	106 25
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	103.50	104 —
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 6%	—.—	—.—

5. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	189 50	190 50
Clarego po 40 zł. m. k.	36. —	38.
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99 25	99.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.50	17.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	31.50	32.50
Palffego po 40 zł. m. k.	28 50	29.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.50	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	41 —	42 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	29 —	30 —
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25 —	26 —
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—.—	121.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58 —	59.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22 50	23.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24 —	24 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	93 90	94 10
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w. p. n.	94 —	94 20
Hamburg za 100 md. B.	82 80	83 —
Londyn za 10 ft. szt.	112 80	111.95
Paryż za 100 fr.	43.90	43 90

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5,30	5.32
„ peł. wagi	—.—	—.—
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8.89½	8.89½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—	—.—
Srebro	110.25	110.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 8. marca	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	95
„ „ w srebrze	71	40
Losy z 1860 roku	104	25
Akcye banku wiedeńskiego	849	—
„ kredytowego	346	70
Londyn 10 funtów szterlingów	111	85
Srebro	110	25
Napoleondor	8	88
Dukat	5	31

DZIENNIK URZĘDOWY.

(581 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 68. C. k. sąd powiatowy w Kolbuszowy wiadomo czyni, iż w dalszym toku przymusowego zapłacenia należytości Jetty Laufer w ilości 103 zł. w. a. z p. n. zezwolił c. k. sąd obwodowy w Tarnowie uchwałą z dnia 20 października 1871 do l. 15948 publiczną sprzedaż Joachima Sudoła należącej, ciała tabularnego niestanowiącej a na 315 zł. w. a. oszacowanej realności pod l. 20 w Ostrowach Tuszowskich składającej się z gruntu około 13½ morgów gruntu i z domu. Na wezwanie pomienionego sądu przedsięweźmie się sprzedaż tej realności w dniach 21. marca, 23. kwietnia i 23 maja 1872 w kancelaryi sądowej w Kolbuszowy pod następującemi warunkami. Cenę wywołującą stanowić będzie wartość szacunkowa w ilości 315 zł. w. a. — Każden chęć kupienia mający ma wadyum 40 zł. w. a. złożyć.

Gdyby realność ta w dwóch pierwszych terminach wyżej ceny szacunkowej lub za takową sprzedana nie była, natenczas na trzecim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych, akt opisania i akt oszacowania w registraturze tutejszo-sądowej przejrzeć wolno.

Z c. k. sądu powiatowego.
Kolbuszowa, dnia 9. lutego 1872.

(583 3—3) **Edikt.**

Nr. 848. Vom k. k. Bezirksgerichte in Peczenizyn werden hiemit die unbekannten Besitzer der Empfangsscheine vom 16. August 1842 Z. 716 über 486 fl. 88 kr. und vom 9. Februar 1852 Z 11164 über 105 fl öst W. verständigt, es habe wider dieselben Szulem Glükstern eine Klage wegen Amortisirung und Ungiltigkeit dieser Erklärung ausgetragen, der Termin zur Verhandlung auf den 9. April 1872 bestimmt und zur Vertretung dieser Rechte Hr. Landes- und Gerichtsadvocat Dr Rasch in Kołomea zum Curator ernannt wurde.

Peczenizyn am 24. Februar 1872.

(584 3—3) **Ogłoszenie licytacyi.**

L. 109. C. k. sąd powiatowy w Zassowie celem ściągnięcia należytości Izraela Nussbaum jako prawonabywcy Chaima Nussbaum w kwocie 400 zł. wal. austr. odnośnie do uchwały z dnia 31go stycznia 1870 r. l. 3109, którą publiczna sprzedaż realności pod Nr 15 w Podleszanych własnością Klemensa i Franciszki Buczek będącej, dozwoloną została, rozpisuje ponowną przymusową sprzedaż tejże realności wraz z fundus instructus na dzień 8go kwietnia 1872 o godzinie 10tej rano w sądzie, na którym realność rzeczona nawet niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

O czem się chęć kupna mających zawiadamia.

Zassów, dnia 31. grudnia 1871.

(582 2 -3) **E d y k t.**

Nr. 693 cyw. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Mikulińcach ogłasza się, że za przyzwoleniem c k. sądu obwodowego w Tarnopolu uznano Magdalenę Dorożyńską z Woli mazowieckiej za marnotrawczynię i nadano jej kuratora w osobie Tomka Dorożyńskiego.

Mikulińce, dnia 1. marca 1872

(591 2—3) **E d y k t.**

Nr. 1161. C. k. sąd obwodowy w Samborze wzywa niniejszem wszystkich, którzyby następnie opisane dwa dokumenta posiadać mogli, jako to:

1. Kontrakt z daty Gierunia 6. czerwca 1838, mocą którego Józef Starke 17600 garncy 20-stopniowej szumówki Jakubowi Blumenthal sprzedał

2. Cessyę z daty Bolechów 20. sierpnia 1839, którą Jakób Blumenthal swoją pretensyę do ugodzonych 3817 garncy szumówki i 3080 złr. m. k. Alojzyi Starke ustąpił; ażeby te dwa dokumenta w przeciągu jednego roku sądowi przedłożyli i swoje prawa na takowe wykazali, gdyż wrazie przeciwnym te dokumenta zostaną umorzone.

Sambor, dnia 30. stycznia 1872.

(593 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 3019. Z dniem 11go marca b. r. wchodzą w miejsce dotychczasowych a równocześnie zniesionych w tygodniu trzyrazowych posyłek pieszych między Łomną i Turką codzienne jazdy posłańcze między Lutowiskami i Turką przez Łomnę w następującym porządku kursowym:

Z Lutowisk codziennie o 7 godz. — m. rano.
w Łomnie „ o 8 „ 20 „ „
Z Łomny „ o 8 „ 30 „ „
w Turce „ o 11 „ — „ przed poł
(Łączy się z pocztą do Smolnicy i Unghvar).
Z Turki codziennie o 1 godz. — m. po połud
(Odchodzi po nadejściu poczty z Boryni-Unghvar i ze Smolnicy).
W Łomnie o 3 godz. 30 m. po połudn.
Z Łomny o 3 „ 40 „ „
w Lutowiskach 5 „ — „ „

C. k. galic. dyrekcya poczt.

Lwów, dnia 21. lutego 1872.

Kundmachung.

Nr. 3019. Vom 11. März l. J. haben unter gleichzeitiger Einstellung der bisherigen drei mal wöchentlicher Fußbothenposten Łomna-Turka zwischen Lutowiska und Turka über Łomna tägliche Bothenfahrten mit nachstehender Cursordnung in Gang zu treten:

Von Lutowiska täglich um 7 Uhr — M. Früh.
in Łomna „ „ 8 „ 20 „ „
von Łomna „ „ 8 „ 30 „ „
in Turka „ „ 11 „ — „ Vormit.
(Anschluß an die Post nach Smolnica und Unghvar).
Von Turka täglich um 1 Uhr — M. Nachm.
(Geht ab nach Eintreffen der Post aus Borynia - Unghvar und jener aus Smolnica).
in Łomna um 3 Uhr 30 Min. Nachm.
von Łomna „ 3 „ 40 „ „
in Lutowiska 5 „ — „ „

Von der k. k. galiz. Postdirektion.

Lemberg, am 21. Februar 1872.

(596 2—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr. 154. Celem obsadzenia polira budowniczego przy c. k. Zarządzie salinarnym w Bochni z płacą tygodniową 10 złr., dodatkiem na pomieszkanie rocznych 60 złr., systemizowanym deputatem soli i prawem otrzymania prowizyi, rozpisuje się konkurs do 31. marca 1872.

Ubiegający się o tę posadę mają własnoręcznie pisane podania w rzeczonym terminie wnieść do c k. Zarządu salinarnego w Bochni, w których wykazać należy wiek, stan zdrowia, moralność, dotychczasowe zatrudnienie, praktyczne doświadczenie w robotach budowniczych, jakoteż uzdolnienie w sporządzeniu planów, pomiarów i kosztorysów dla miejszych budowli i reparacyj, nakoniec biegłość w języku polskim w piśmie i mowie.

Bochnia, dnia 3. marca 1872.

(597 2—3) **Concurs-Ausschreibung.**

Nr. 2748. Aus Anlaß der Reorganisirung des Magistrats der Landeshauptstadt Czernowitz sind bei demselben nachfolgende sistemisirte Dienststellen definitiv zu besetzen, als:

a) 2 Raathsstellen mit dem jährlichen Gehalte à 1600 fl.
b) 1 Secretärsstelle „ „ „ „ à 1000 fl.
c) 1 Concipistenste „ „ „ „ à 900 fl.
d) 2 Concipistenstellen „ „ „ à 800 fl.
e) 1 Bauadjunctenstelle „ „ „ à 800 fl.
f) 1 Bauaczessistenstelle „ „ „ à 600 fl.
g) 1 Amtsdienerstelle „ „ „ à 250 fl. und Amtskleidung.

Für diese Stellen wird der Concurs bis 10ten April 1872 ausgeschrieben.

Bewerber um die Raths-, Secretärs- und Concipistenstellen haben vor Allem den Nachweis der juridisch-politischen Studien und der politisch-practischen Prüfung, Bewerber um die technischen Stellen den Nachweis der absolvirten polytechnischen Studien, sowie ihrer sonstigen practischen Befähigung zu liefern.

Die Gesuche sind im Wege der betreffenden Behörde bis zu dem obigen Zeitpuncte bei diesem Magistrate einzubringen.

Czernowitz, am 26. Februar 1872.

(598 2 3) **K o n k u r s.**

Nr. 289 Przy magistracie kr. miasta Stryja jest posada sekretarza konceptowego z pensyą 600 złr. w. a. prowizorycznie z widokiem stabilizacyi po upływie trzech lat do obsadzenia.

Kompetenci powinni wykazać wiek swój, dotychczasowe zatrudnienie, gruntowną znajomość służby administracyjnej, biegłość w koncepcie i dokładną znajomość języków krajowych i niemieckiego.

Ukończeni juryści będą mieli pierwszeństwo.

Prożby podawać należy do 15. kwietnia 1872.

Magistrat kr. miasta

Stryj, dnia 3. marca 1872.

(599 2—3) **E d y k t.**

Nr. 4329. C. k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Fani Rabinowitz, że przeciw niej Teme Leinzeig o zapłacenie sumy wekslowej 150 złr. w. a. z pn. wniosła pozew w dniu 28. lutego 1872 do L. 4329 w załatwieniu którego polecono p. Fani Rabinowitz zapłacenie powyższej sumy wekslowej z pn. w przeciągu trzech dni pod rygorem egzekucyi wekslowej.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tejże jak równie na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. Dr. Kaufmana z zastępstwem adw. Dr. Samelsona kuratorem nieobecnej ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej, aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c. k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użyła, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 29. lutego 1872.

(600 2—3) **E d y k t.**

Nr 4330. C k. sąd krajowy krakowski zawiadamia niniejszym edyktem p. Fani Rabinowitz. że przeciw niej p Teme Leinzeig o zapłacenie sumy wexlowej 150 złr w. a. z pn. wniosła pozew w dniu 28. lutego 1872 do L. 4330 w załatwieniu którego polecono p. Fani Rabinowitz zapłacenie powyższej sumy wexlowej z pn. w przeciągu dni trzech pod rygorem egzekucyi wekslowej.

Gdy miejsce pobytu pozwanej nie jest wiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania tejże jak równie na jej koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adw. Dr. Kaufmana, z zastępstwem adw. Dr Samelsona kuratorem nieobecnej ustanowił.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanej. aby w wyż oznaczonym czasie albo sama stanęła, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niej zastępcy udzieliła, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrała i o tem c k. sądowi krajowemu doniosła, w ogóle aby wszelkich możebnych do obrony środków użyła, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Kraków, dnia 29. lutego 1872.

(603 2—3) **E d y k t.**

Nr. 8203. C. k. sąd powiatowy miejski deleg w Tarnopolu uznaje za potwierdzeniem c. k, sądu obwodowego dnia 11. grudnia 1871 L 14848 Tomka Barana ze Smykowiec za marnotrawcę i ustanawia mu kuratora w osobie Kościa Rogowskiego ze Smykowiec.

Tarnopol, dnia 31. grudnia 1871.

(604 1—3) **E d i k t.**

Nr. 7962. Zur Hereinbringung der Saul Klughaupt gegen die Verlassenschaftsmasse nach Israel Seelig Dresner beziehungsweise dessen Erben, als: Saul Dresner, Rachel und Majer Ambos und die dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Chaim Dresner, Hersch Dresner und Moses Dresner oder im Falle des Ablebens derselben deren den Namen, Leben und Wohnorte nach unbekannten Erben ersiegten Forderung per 1520 fl. öst Währ. s. N. G. werden die schuldnerischen Realitäten Nr. 379 und 380 in Brody von denen die Erstere auf 310 fl. öst. W. die Letztere auf 1472 fl. 50 kr. geschätzt worden ist, am 22. März 1872, dann eventuell am 25. April 1872, und eventuell am 27 Mai 1872, jedesmal um 10 Uhr Vormittags im Gerichtsgebäude Nr. 2 executiv öffentlich feilgeboten und an den beiden ersten Terminen nur wenigstens um den Schätzungswerth, am dritten Termine dagegen auch unter demselben hintangegeben werden.

Die bezügliche Feilbiethungs-Bedingung sammt dem Schätzungsact und dem Grundbuchsauszuge liegen in der h. g. Registratur zur Einsicht für jeden Kauflustigen bereit.

Vom k. k. Bezirksgerichte,

Brody, am 25. Februar 1872.

(605 2—3) **E d y k t.**

Nr. 5346. C. k. sąd powiatowy w Gródku uwiadamia niniejszem spadkobiercom Jakóba Kasprowicza z miejsca pobytu niewiadomych, że przeciwko nim tudzież Auguście Kasprowicz i Piotrowi Kasprowicz pod dniem 11. października 1871 L. 5346 wytoczyli pozew o uznanie prawa własności do gospodarstwa Nr. 43 w Bartatowie wyłączenie takowego ze spadku po śp. Jakubie Kasprowiczu i oddanie połowy tego gospodarstwa wskutek czego do ustnej rozprawy przeznaczony termin został na dzień 15. kwietnia 1872 o 10 godzinie zrana

Ponieważ miejsce wspomnianych spadkobierców nie jest wiadome, zatem przeznacza się tymże w osobie Jana Bratkowskiego kuratora z urzędu — a tych upomina się, ażeby się zgłosili albo kuratorowi temu potrzebne do obrony dowody dostarczyli lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali, inaczej bowiem wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie zapisać będą musieli.

C. k. sąd powiatowy.

Gródek, 15. listopada 1871

(606 2—3) **Obwieszczenie**

Nr. 692 cyw. C. k. sąd powiatowy w Mielnicy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Wolfa Liebster przeciw Jormie Goldhirsch pto 1000 złr w. a. przymusowa sprzedaż realności w Krzywczu pod Nr. k. 32 położonej dnia 26. marca 1872 o 9 godzinie zrana w tutejszym sądzie się ztem odbędzie, że na tymże terminie i poniżej ceny powyższa realność sprzedaną zostanie.

Jako cenę wywoławczą przyjmuje się cena sądowego oszacowania 2000 złr. w. a. i każden chęć kupienia mający winien jest 10% takowej tj. 200 złr. w. a. do rąk komisyi licytacyjnej jako wadium złożyć.

Akt oszacowania i resztę warunków licytacyi mogą być w tutejszo sądowej registraturze przejrzane lub odpisane.

Od c. k. sądu powiatowego.

Mielnica, dnia 20. kwietnia 1871.

(607 2—3) **E d y k t.**

L. 770. C. k. sąd powiatowy w Zaleszczykach podaje niniejszem do wiadomości, że w skutek przyzwolenia c. k. sądu obwodowego Tarnopolskiego z dn. 19. lutego 1872 l. 2099 Semena Popyk włościanina z Szyszkowiec za marnotrawcę uznano i dla tegoż kuratora w osobie Iwana Todoruk ustanowiono.

Zaleszczyki, dnia 26. lutego 1872.

(574 —3) **E d y k t.**

L. 7384. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu uwiadamia Leona, Józefa i Jana Seredyńskich z życia i miejsca pobytu niewiadomych lub tychże z imienia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców, że Mikołaj Kostowiecki pod dniem 14. grudnia 1871 do liczby 7384 o uznanie własności połowy realności pod Nr. k. 205 w Dobromilu w sądzie tutejszym pozew przeciw nim wytoczył, na który termin do ustnej rozprawy na dzień 5go czerwca 1872 o godzinie 9. zrana wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych sądowi wiadomem nie jest, ustanawia się dla nich kuratora w osobie p. Ludwika Stelczyka z Dobromila któremu pozew z załączeniami się doręcza.

Wzywa się przeto pozwannych, by na powyższym terminie albo sami stanęli albo ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacyi udzielili, lub innego pełnomocnika sobie obrali i sądowi wskazali, inaczej bowiem wyniknąć mogące z zaniedbania swej sprawy złe skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dobromil, dnia 31. grudnia 1871.

(580 —3) **Obwieszczenie**

L. 1969. C. k. sąd obwodowy Tarnowski p. Kazimierzowi Chrupek a w razie jego śmierci jego niewiadomym spadkobiercom niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Flawian Piękoś, Wojciech Piękoś i Feliks Piękoś przeciw niemu dnia 30. stycznia 1872 do l. 1969 o zniesienie wspólnej własności dóbr Jaszczurowa i Jaszczurowa (medietatis) w powiecie Tarnowskim położonych i o sprzedaż takowych na publicznej licytacyi pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, wskutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 15. marca 1872 o godzinie 10 rano wyznaczonym został.

Ponieważ życie i pobyt zapozwanego a względnie jego spadkobierców sądowi nie jest wiadomem, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dra. Kapiszewskiego ze zastępstwem p. adwokata Dra. Forysta na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał, i tutejszemu sądowi oznajmił ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 8. lutego 1872.

(586 —3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 7094. Opróżnioną jest posada oficyała cłowego w obrębie galicyjskiej krajowej dyrekcyi skarbu w XI. klasie dyet z płacą etatową rocznych 700 zł. i z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w kwocie jednorocznej płacy etatowej.

Ubiegający się o tę posadę, ewentualnie o posadę asystenta cłowego z płacą etatową roczną 500 zł. mają swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego tudzież dokładnej znajomości języka polskiego w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie

Lwów, dnia 23. lutego 1872.

(592 1–3) **Edikt.**

Nr. 143. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Oświęcim wird allgemein kundgemacht, daß bei dem Umstande als die executive Feilbietung der dem David Pilzer gehörigen Hälfte der Realität Nr. 70 in Oświęcim am ersten und zweiten Licitationstermine ob Mangel an Kauflustigen erfolglos geblieben ist, nunmehr der dritte Feilbietungstermin auf den 4. April 1872 Vormittags 10 Uhr auf Grund der erleichternden Licitationsbedingnisse mit dem Beisatze hiergerichts ausgeschrieben wurde, daß diese Realitätshälfte auch unter dem Schätzungswerthe an den Meistbiethenden hintangegeben werden wird, und zwar unter nachstehenden Bedingungen:

1 Als Ausrufspreis wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth pr. 6178 fl 79½ öst. W. angenommen.

2. Jeder Kauflustige hat vor dem Beginne der Licitation ein Vadium 10perc. des obigen Schätzungswerthes im Baaren oder in Staats-Obligationen nach dem letzten Curswerthe berechnet, zu Handen der Feilbietungs-Commission zu erlegen, welchen Ersteher zurückbehalten, den übrigen Mitlicitanten hingegen gleich nach Beendigung der Licitation ausgefolgt werden wird.

3. Der Ersteher hat nach Rechtskraft der Erledigung des Liquidations-Protokolls nicht den ganzen zum erlegten Vadium fehlenden Rest des Meistbothes, sondern blos die Hälfte desselben sofort, die zweite Hälfte aber erst binnen 90 Tagen vom ersten Tage, als die besagte Erledigung die Rechtskraft erlangt haben wird, gerechnet, ohne Zinsen für diese 90 Tage zu erlegen.

4. Die dritte Licitationsbedingung, wornach der Ersteher das 10percentige Vadium auf 10 Pct. des Meistbotes zu ergänzen verpflichtet war, entfällt gänzlich. Die übrigen Licitationsbedingnisse, der Schätzungsact und Grundbuchsauszug können während der Amtsstunden in der h. g. Registratur von Jedermann eingesehen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Oświęcim, am 17. Jänner 1872

(594 1–3) **Obwieszczenie.**

Nr.4304. Od 15. marca zaczną obiegać między Bochnią i Käsmarkiem codzienne poczty osobowe; natomiast znosi się dotychczasowe, na tydzień czterorazowe poczty szybkowozowe i ordynarkę w tygodniu trzy razy obiegającą z tymże samym dniem.

Temi pocztami osobowemi będzie można przesyłać posyłki tylko do 40 ℔ pojedynczej sztuki, a przyjmowanie podróżnych ogranicza się na trzy miejsca, czwarte zaś miejsce w wozie pozostawia się dla konduktora każdą razą jadącego.

Na wypadek, gdyby konduktor swoje miejsce odstąpił, może być czwarty podróżny pod tym tylko warunkiem przyjętym, jeżeli z tego powodu nie będzie potrzeba doprzęgać nadliczbowych koni.

Należytość przypadającą od osoby za milę ustanawia się na 52 ct.

Porządek jazdy poczt osobowych jest ten sam, co i szybkowozu.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Dano w c. k. Dyrekcyi poczt.
Lwów, dnia 1. marca 1872.

Kundmachung.

Nr. 4304. Vom 15ten März l. J. angefangen werden zwischen Bochnia und Käsmark tägliche Personenposten verkehren, dagegen die bisherigen wöchentlich viermaligen Malleposten und wöchentlich dreimaligen Reitposten mit dem besagten Zeitpuncte eingestellt.

Mit diesen Personenposten werden Frachten blos bis zum Einzelngewichte von 40 Pfund befördert und ist die Passagiersaufnahme auf drei Wagenplätze eingeschränkt, nachdem der vierte Platz im Wagen von dem die Fahrt begleitenden Conducteur eingenommen wird.

Wird von dem Conducteure der ihm gebührende Sitz abgetreten, so kann noch ein vierter Reisender unter der Bedingung aufgenommen werden, daß aus diesem Anlasse keine Mehrbespannung nothwendig wird.

Die Passagiersgebühr per Person und Meile wird mit 52 kr. festgesetzt.

Die Fahrordnung der Personenposten ist die nämliche, wie die der aufzulassenden Malleposten.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der galiz. k. k. Postdirection.
Lemberg, am 1. März 1872

(595 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4392. Z dniem 10go marca b. r. zaprowadza się między Lwowem a Żółkwią dzienna poczta kariolkowa, znosi się zaś poczta konna między Lwowem a Żółkwią istniejąca.

Rzeczone poczty kariolkowe, któremi przesyłać można posełki wartościowe do 25 funtów wagi obiegać będą w następującym porządku:

Z Żółkwi dziennie o 4 godz. — m. po południu.
we Lwowie „ o 7 „ 35 „ „
Ze Lwowa dziennie o 10. g. — m przed poł.
w Żółkwi „ o 1 „ 35 „ „

Odchodzi po odejściu pociągu Nr. 1 z Krakowa.
Powraca ze Lwowa do Żółkwi.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Od c. k. dyrekcyi poczt.
Lwów, dnia 28. lutego 1872

Kundmachung.

Nr. 4392. Mit dem 10 März l. J. wird zwischen Lemberg und Żółkiew eine tägliche Cariolpost eingeführt, dagegen die jetzt bestehende Reitpost von Lemberg nach Żółkiew eingestellt.

Die besagten Cariolposten, mit welchen Frachten bis zum Einzelngewichte von 25 Pfund befördert werden, haben in nachstehender Ordnung zu verkehren

Von Żółkiew täglich 4 Uhr — M. Nachmit
in Lemberg „ 7 „ 35 „ „
von Lemberg „ 10 „ — „ Vormitt.
in Żółkiew „ 1 „ 35 „ „

Geht ab nach der Ankunft des Zuges I aus Krakau.
Retourritt von Lemberg nach Żółkiew.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Postdirection.
Lemberg, am 28. Februar 1872.

(601 1—3) **Edykt.**

Nr. 2337 cyw. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu ogłasza niniejszem, że Tomasz i Marya Zielińscy wnieśli przeciw Szaji Rosenstrauchowi z życia i miejsca pobytu niewiadomemu i tegoż niewiadomym spadkobiercom przez kuratora i edykta o extabulacyę prawa czteroletniego najmu realności pod l. 409 st. / 951 n. w Tarnopolu na polowie realności intabulowanego. pozew de praes. 22. lutego b r. do L. 2337 wskutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 26. marca 1872 na 10 godzinę rano w tutejszym sądzie wyznaczono pozwanemu i tegoż niewiadomym spadkobiercom kuratora w osobie tutejszego adw. p. Dr. Żywickiego ustanowiono i temuż pozew doręczono

Wzywa się zatem z życia i miejsca pobytu niewiadomego pozwanego Szaji Rosenstraucha, a względnie tegoż niewiadomych spadkobierców aby na powyższym terminie bądź osobiście stanęli, lub innego pełnomocnika sobie ustanowili, lub ustanowionemu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili — inaczej z opieszałości ich wypływające złe skutki przepisane im będą.

Tarnopol, dnia 26. lutego 1872.

(608 1—3) **Edykt.**

Nr. 12819. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Bolesława Heferna, że przeciwko niemu na prośbę Izaka Katza na dniu 5 lipca 1871 do L. 37361 nakaz zapłaty sumy wekslowej 100 złr. w. a. z pu wydany i ustanowionemu kuratorowi adw. Dr. Karolowi Hillbrichtowi, którego substytutem Dr. adw. Jekelesa zamianowano, doręczony został.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 6. marca 1872.

(610 1—3) **Konkurs**

Nr. 361 pr. Celem obsadzenia wakujących dwóch posad komisarzy skarbowych I. klasy przy c. k. powiatowych Dyrekcyach skarbowych we Lwowie i Krakowie z roczną płacą po 1400 złr., ewentualnie dwóch posad komisarzy skarbowych I klasy z roczną płacą po 1200 złr. w VIII klasie dyet

Ubiegający się o te posady mają podania swe wnieść w przeciągu trzech tygodni do Prezydyum c. k krajowej Dyrekcyi skarbowej i w takowych udowodnić, że z pożądanym złożyli skutkiem egzamin przepisany dla wyższej służby konceptowej przy kierujących władzach skarbowych tudzież że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jakoteż i w mowie.

We Lwowie, dnia 29. lutego 1872.

(611 1–3) **Konkurs.**

Nr. 413 pr. Celem obsadzenia wakującej posady oficyała kancelaryjnego z roczną płacą 500 złr. przy c. k. prokuratoryi skarbowej we Lwowie

Ubiegający się o tę posadę mają swoje podania wnieść w przeciągu trzech tygodni do c k. prokuratoryi skarb. we Lwowie i w takowych uzdolnienie swe do tej posady wykazać tudzież, że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jakoteż i w mowie

We Lwowie, dnia 6. marca 1872.

(612 1—3) **Konkurs.**

Nr. 374 pr. Celem obsadzenia wakującej posady naczelnika Departamentu rachunkowego przy krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie z tytułem i charakterem nadradcy skarbowego w VI klasie dyet z roczną płacą 2500 złr.

Ubiegający się o tę posadę mają podania swoje wnieść w przeciągu trzech tygodni do Prezydyum c. k krajowej Dyrekcyi skarbowej, i w takowych udowodnić. że złożyli egzamin z rachunkowości państwowej, tudzież że dokładnie władają językami krajowymi tak w piśmie jakoteż i mowie.

Lwów, dnia 6. marca 1872.

(613 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

Nr 6709. Opróżnioną jest posada kontrolora przy c. k. ubocznym urzędzie cłowym w Kozaczówce w w XI klasie dyet z płacą etatową rocznych 600 złr. i wolnem mieszkaniem lub w braku tegoż z ustanowionym dodatkiem na mieszkanie oraz z obowiązkiem złożenia kaucyi służbowej w kwocie jednorocznej płacy etatowej.

Ubiegający się o tę posadę mają swe podania zaopatrzone w dowody złożonego z dobrym postępem egzaminu z towaroznawstwa i postępowania cłowego tudzież dokładnej znajomosci języka polskiego — w przeciągu trzech tygodni wnieść do c. k. powiatowej Dyrekcyi w Kołomyi.

Lwów, dnia 23 lutego 1872.

(614) **Edikt.**

Nr. 2364 Vom k. k. Kreis- als Handelsgerichte Stanislau wird bekannt gemacht, daß in das Register für Gesellschaftsfirmen eingetragen wurde die Firma:

„Lohgärberei und Mahlmühle des Wolf Leibel, Mendel Boral, Nathan Triebfeder und Salamon Bandler in Zagwozdź.

Offene Gesellschaft seit dem 1. Jänner 1871.

Der Gesellschaftsvertrag de dato Stanislau 1. Jänner 1872 hat bis zum 1. Jänner 1875 Giltigkeit, welche er mit diesem Tage ohne jede Kündigung verliert.

Offene Gesellschafter sind: Wolf Leibel Mendel Boral, Nathan Triebfeder Geschäftsleute in Zagwozdź bei Stanislau und Salamon Bandler, dermalen Geschäftsmann in Stanislau.

Das Recht die Gesellschaft zu vertreten wird von allen vier Gesellschaftern gemeinschaftlich ausgeübt und die Firma von denselben derart collectiv gezeichnet werden, daß die Worte: „Lohgärberei und Mahlmühle dann in Zagwozdź von wem im immer derselben geschrieben und sodann von sämmtlichen Gesellschaftern unterschrieben wird.

Stanislau, am 21. Februar 1872.

(615 1–3) **Edykt.**

Nr. 6828. C. k. sąd powiatowy w Gródku zawiadamia niniejszem niewiadomą z miejsca pobytu p. Baronowę Walisz i nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców Beili Kohn. że przeciw tymże i innym na realnościach Nr. 105 w Gródku i 205 na Podgaju zahypotekowanym wierzycielom Leiba Flieg sub praes. 31. grudnia 1871 L. 6828 pozew o uznanie obowiązku wierzycieli hypotecznych realności pod L. 105 w Gródku i 205 na Podgaju do opuszczenia zaofiarowanej przez Leibę Flieger przy przymusowej licytacyi powyższych realności ceny kupna w kwocie 23006 złr. kwoty 5000 złr. wytoczył, i że do rozprawy termin na dzień 17. kwietnia 1872 o 10 godzinie zrana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu tychże nie jest wiadome, przeto ustanawia się kuratora dla nich w osobie p. Wacława Mayera i uwiadamia się ich z upomnieniem, by się albo sami do sądu zgłosili, albo ustanowionemu kuratorowi lub innemu zastępcy środki swej obrony udzielili. gdyż inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać by musieli.

C. k. sąd powiatowy.
Gródek. dnia 25. stycznia 1872.

(616 1–3) **Obwieszczenie**

Nr 852 cyw. Michał Michajłecki włościanin z Kułaczyna został uchwałą c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z 10. b. m L. 1245 marnotrawcą uznany.

Kuratorem jego jest Michał Bortnik włościanin z Kułaczyna.

C. k. sąd powiatowy.
Śniatyn, dnia 29. lutego 1872.

(617 1—3) **Edykt.**

L. 1772 C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie wzywa wszystkich, którzyby mieli wiadomość o życiu lub okolicznościach towarzyszących śmierci Michała Patyny z Dworów powiatu sądowego Oświęcim żołnierza 11 kompanii 56go pułku piechoty br. Gorizutti, który według podania zaginąć miał w bitwie pod Królodworem (Königgraetz) dnia 27. czerwca 1866 i dotąd niezostał odszukanym, ażeby o tem c. k. sądowi krajowemu lub mianowanemu kuratorowi p adwokatowi Drowi. Markiewiczowi w przeciągu jednego roku donieśli Michała Patynę zaś, na przypadek, gdyby przy życiu pozostawał, wzywa, aby w przeciągu powyżej oznaczonego czasu, stawił się osobiście lub doniósł o swojem życiu, w przeciwnym bowiem razie zarządzonem zostanie, co z prawa wypada.

Kraków, dnia 27. lutego 1872.

(619 1 3) **Edykt.**

Nr. 9647 cyw. C. k. sąd powiatowy w Chrzanowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego nakazu płatniczego z dnia 15. grudnia 1862 L. 4262 celem zaspokojenia wierzytelności Izraela i Rachli Siegmanów przyznanej im od Jakuba Rosenberga, a mianowicie kapitału w kwocie 5041 złp. 20 gr. z procentem po 5% od dnia 17. października 1849 tudzież kosztów sądowych w kwocie 6 złr 11 ct., kosztów egzekucyjnych w kwotach 7 złr. 97 ct., 16 złr., 15 złr., 5 złr. 72 ct. dozwoloną została przymusowa sprzedaż realności pod l. 339 w Chrzanowie położonej, dłużnika Jakuba Rosenberga własnej w drodze publicznej licytacyi, która się w gmachu sądowym w Chrzanowie w trzech terminach na dniu 12. kwietnia, 17. maja i 21. czerwca 1872 pod następującemi warunkami odbędzie:

1 Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkową w kwocie 1701 złr.

2 Na powyższych terminach będzie powyższa realność tylko za lub powyższej ceny szacunkowej sprzedaną. Gdyby to nastąpić nie mogło, na ten wypadek wzywa się wszystkich wierzycieli hypotecznych do stawienia się w tutejszym sądzie na dzień 28. czerwca 1872 o godz. 10 rano w celu ułatwienia warunków licytacyi, poczem ostatni termin do licytacyi rozpisanym zostanie, na którym realność ta także poniżej sumy szacunkowej sprzedaną będzie.

3 Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w kwocie 170 złr. 10 ct.

4. Nabywca złoży trzecią część ceny kupna w gotówce w 30 dniach po doręczeniu uchwały akt licytacyi zatwierdzającej do depozytu sądowego; w takową będzie wliczonem wadyum, jeżeli w gotówce złożonem było; — dalsze ⅔ części ceny kupna złoży nabywca w 30 dniach po prawomocności tabeli płatniczej.

5. Po złożeniu ⅓ części ceny kupna będzie realność w posiadanie fizyczne nabywcy oddaną i od tego czasu winien będzie nabywca 5% od reszty ceny kupna płacić.

6. Resztę warunków licytacyi tudzież akt hypoteczny można w registraturze sądowej przeglądnąć.

O tem zawiadamia się obie strony wierzycieli hypotecznych, tudzież wierzycieli, którzyby dopiero po dniu 15. listopada 1871 do hypoteki weszli, na ręce kuratora c. k. notaryusza p. Apolinarego Horwatha w Chrzanowie.

Chrzanów, dnia 31. stycznia 1872.

(562 3—3) **Obwieszczenie.**

Nr. 4955 cyw. C. k. sąd powiatowy czyni niniejszem wiadomo, że w sprawie Josia Sternberg C. Iwanowi Najdiuk pto 5 fl. 50 ct. w. a. przymusowa sprzedaż realności w Boryszkowcach Nr. k. 52 dnia 12. marca 1872 a wrazie nieudania się 9. kwietnia lub 7. maja 1872 każdą razą o 9 godzinie z rana publicznie sprzedaną będzie.

C. k. sąd powiatowy.

Mielnica, dnia 16. grudnia 1871.

(567 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 19. Wydział samborskiej izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że p. Dr. Józef Byk w listę adwokatów z siedzibą w Drohobyczu wpisany został. Sambor, dnia 1. marca 1872.

(560 3—3) **E d y k t.**

Nr. 72252. Ze strony c. k. sądu krajowego we Lwowie wzywa się posiadaczy dokumentu następującej osnowy: Zapis na sąd kompromisarski 36 gr. stemplami pomiędzy WW. Teklą Siemkową i Sydonią z Siemków Tetmajerową z jednej a p. Mendlem Sperlingem obywatelem nowosandeckim z drugiej strony powstały z okazji zaliczonych przez Mendla Sperlinga WW. Tekli Siemkowej i Sydonii z Siemkow Tetmajerowej ostatniemi czasy pożyczek pieniężnych tudzież z okazji uiszczonych w zastępstwie tychże WW. Tekli Siemkowej i Sydonii Tetmajerowej różnych wypłat wierzycielom tychże pań, nakoniec okazji różnych poręczeń przez Mendla Sperlinga za ich długi przyjętych różne rachunki a stąd i spory względem ostatecznej, prawdziwej i rzetelnej cyfry czyli wysokości pretensyi p. Mendla Sperlinga a gdy Mendel Sperling takową w sumie 31000 złr. w. a. wywodzi zaś WW. Tekla Siemkowa i Sydonia Tetmajerowa takową tylko w sumie 30200 złr. w. a. przyznają gdy dalej obie strony także i co do terminów wypłaty tejże pretensji, tudzież co do sposobu i wysokości oprocentowania tejże porozumieć się nie mogą, przeto tak Mendel Sperling jako WW. Tekla Siemkowa i Sydonia Tetmajerowa zgodzili się na to, ażeby spory między niemi co do wysokości pretensyi Mendla Sperlinga tak w kapitale jako i w procentach nie zdycedowana — tym celem ustanawiają przeto obie strony tak Mendel Sperling z jednej jako i Tekla Siemkowa i Sydonia Tetmajerowa z drugiej strony za sędziego polubownego w pierwszej a oraz i ostatniej instancyi Augusta Tetmajera a oraz tegoż upoważniają i uprawniają, ażeby spór powyż wspomniony nietrzymając się żadnych formalności i przepisów prawa, lecz jedynie według swego najlepszego przekonania i sumienia po dokładnem zbadaniu wzajemnych naszych stosunków prawomocnie osądził i wyrok ostateczny wydał. Zarazem oświadczają obie strony, iż na tym wyroku który przez Augusta Tetmajera z mocy niniejszego zapisu wydany będzie w całości poprzestają i takowym się zupełnie kontentują. Mendel Sperling jak równie i Tekla Siemkowa i Sydonia Tetmajerowa zrzekają się przeto niniejszem wszelkich zarzutów i zażaleń przeciw temuż przez Augusta Tetmajera wydać się mającemu wyrokowi, jak się też zrzekają prawa tenże wyrok bądź z tytułu przekroczenia przez Augusta Tetmajera władzy mu nadanej, bądź z jakiegokolwiekbądź innego powodu w drodze sądowej przez pozew lub jakiebądź powołanie lub zażalenie unieważniać, w końcu zezwalają Tekla Siemkowa i Sydonja Tetmajerowa, ażeby zapis tenże i zapaść mający na tegoż podstawie wyrok polubowny przez Augusta Tetmajera wydać się mający w księgach ingrosacyjnych tabuli krajowej był pisanym i ażeby na podstawie niniejszego zapisu i wyroku na podstawie tegoż wypaść mającego wszelkie sumy i prawa jakie tymże wyrokiem Mendlowi Sperlingowie przysądzone i przyznane zostaną w stanie biernym wszystkich nam własnych części dóbr Ochotnicy i adwokacji Ochotnicy, tudzież w stanie biernym wszystkich praw i sum, które dla nas na tychże dobrach ubezpieczone są na rzecz Mendla Sperlinga zaintabulowane zostały, w dowód czego niniejszy zapis na sąd polubowny w przytomności świadków własnoręcznie podpisujemy i intabulować pozwalamy. Działo się w Nowym Sączu, dnia 22. grudnia 1861 Tekla Siemkowa mp, Sydonja Tetmajerowa mp., Mendel Sperling mp., Józef Klodner mp, Żeuge Samuel Jakób mp.

Powyższy zapis kompromisarski w całej swej osnowie niniejszem przyjmują. Datum ut supra August Tetmajer mp. 36 gr. stempel. Na podstawie protokołu legalizacyi do L. 356 spisanego własnoręcznie powyższych w obec mnie c. k. notarjusza i znajomych świadków p. Józefa Klodnera i Samuela Jakóba położonych podpisów p. Tekli Siemkowej i Sydonii Tetmajerowej i p. Mendla Sperlinga, tudzież p. Augusta Tetmajera jako stron zapis ten sporządzających urzędowym mojim podpisem stwierdzam. Nowy Sącz, dnia 22. grudnia 1861 Juljan Gutowski mp, c. k. notarjusz. (L. S.) Wpisać uchwalono w radzie c. k sądu krajowego. Lwów, dnia 5. marca 1862. Czajkowski mp., tudzież dokumentu następującej treści: Wyrok sędziego kompromisarskiego. Niżej podpisany August Tetmajer będąc zapisem kompromisarskim w Nowym Sączu dnia 22 grudnia 1861 wystawionym przez Mendla Sperlinga jako powoda a Teklę Siemkową i Sydonję Tetmajerową jako zapozwanych do rozstrzygnienia sporu o zapłacenie sumy 31000 złr. w. a. przez p. Mendla Sperlinga zarządanej za sędziego kompromisarskiego ustanowiony — wydaję po wysłuchaniu stron spór wiodących i dokładnem rozważeniu wszystkich z jednej i z drugiej strony przedłożonych dowodów następny wyrok polubowny:

1. Wielmożna Tekla Siemkowa i Sydonja Tetmajerowa obowiązane są niepodzielnie p. Mendlowi Sperlingowi sumę 30500 złr. w a. mówię trzydzieści tysięcy pięć set złr. w. a. wraz z procentami po 5% od sta od dnia dzisiejszego tj. od dnia 23. grudnia 1861 liczyć się mającemi na dniu 23. grudnia 1862 (dwa) wypłacić.

2. Obowiązki solidarne na pp. Teklę Siemkową i Sydonję Tetmajerową w ustępie I tego wyroku nałożone dla zabezpieczenia Mendla Sperlinga z mocy wyroku tego w księgi tabuli krajowej wpisać się mającego już zaraz teraz w stanie dłużnym wszystkich części dóbr i adwokacyi Ochotnica w obwodzie sandeckim położonych jakie obecnie na imię Tekli Siemkowej i Sydonji Tetmajerowej tabularnie zapisane są — lub później zapisane zostaną, tudzież na wszystkich prawach i sumach, które na tychże dobrach dla Tekli Siemkowej i Sydonji Tetmajerowej tabularnie zabezpieczone są lub jeszcze będą a w szczególności także w stanie dłużnym dwie dziesiąte części dóbr i adwokacji Ochotnica przez Teklę Siemkową od Adama Morawskiego kontraktem dto 13. maja 1861 nabytych, tudzież praw i sum przez Sydonję Tetmajerową od Adama Morawskiego cesją dto 13. maja 1861 nabytych na rzecz Mendla Sperlinga mają być zaintabulowane.

3. Suma 30500 złr, w. a. Mendlowi Sperlingowi niniejszym wyrokiem przyznana jest zupełnie odrębną od wszelkich innych pretensyi jakie Mendlowi Sperlingowi naprzeciw Tekli Siemkowej lub Sydonji Tetmajerowej z innych ugod prywatnych lub sądowych z wyroków polubownych lub sądowych z wekslów lub skryptów osobno przysłużają, a zatem wszystkie te inne pretensji Mendla Sperlinga pozostają w zupełnej swej mocy w sumę niniejszym wyrokiem przysądzoną odrębny dług stanowiącą bynajmiej nie wchodzą. Działo się w Nowym Sączu dnia 23. grudnia 1861 August Tetmajer mp Niniejszem poświadczamy jako ten niniejszy wyrok przez sędziego polubownego W. Augusta Tetmajera zostal nam publikowany i wręczony — przytem oświadczamy, iż z treścią tego wyroku jesteśmy zupełnie zadowolnione i że się zrzekamy przeciw temu wyrokowi w całości lub tegoż ustępom pojedyńczym jakiekolwiek zażalenia lub uciężliwości wnosić — zrzekamy się też prawa wyrok ten lub którenkolwiek tegoż ustęp w drodze sądowej unieważniać — nakoniec zezwalamy, ażeby przyznana tymże wyrokiem suma 30500 złr. w. a. z procentami w stanie biernym własnych nam części dóbr Ochotnicy i adwokacji Ochotnicy tudzież w stanie biernym wszelkich praw i sum jakie na tych dobrach dla nas zabezpieczone są na rzecz Mendla Sperlinga zaintabulowaną została. Działo się w Nowym Sączu dnia 23. grudnia 1861 Tekla Siemkowa mp., Sydonja Tetmajerowa mp., Mendel Sperling mp, jako świadek Ignacy Klimek mp., jako świadek Franciszek Xawery Kołodziejski mp. 36 gr stempel. Na podstawie protokołu do L. 357 sporządzonego podpisany c. k. notarjusz niniejszem stwierdza, że powyższy wyrok kompromisarski w przytomności mojej i w obec znajomych świadków pp. Ignacego Klimka i Franciszka Ksawerego Kołodziejskiego przez p Augusta Tetmajera zapisem kompromisarskim dto Nowy Sącz 22. grudnia 1861 na sędziego polubownego wybranego stronom interesującym p. Tekli Siemkowej, Sydonji Tetmajerowej tudzież p Mendlowi Sperlingowi w całości został zapublikowany i że ten wyrok te strony jako ich obowiązujący i prawomocny uznały tudzież że te strony p. Tekla Siemkowa, Sydonja Tetmajerowa i Mendel Sperling w dowód uskutecznionej publikacji i doręczenia tego wyroku własnoręcznie się podpisały w dowód czego mój urzędowy podpis. Nowy Sącz, dnia 23. grudnia 1861 Juljan Gutowski mp c. k. notarjusz. (L. S.) Am 23. Dezember 1861 sub R. p. 10562 verbucht k. k. Steueramt N. Sandec 23. Dezember 1861 Schrom mp. Wpisać uchwalono w radzie c. k. sądu krajowego. Lwów, dnia 5. marca 1862 Czajkowski mp., ażeby takowe dokumenta w przeciągu jednego roku od dnia ogłoszenia niniejszego edykta w gazecie lwowskiej tutejszemu sądowi tem pewniej przedłożył, ileże w razie przeciwnym takowe za umorzone uznane będą.

Z c. k sądu krajowego.

Lwów, dnia 20. stycznia 1872.

Doniesienia prywatne.

Obwieszczenie.

L. 671. Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie art. 63 ustaw kapitał 7617 zł. 95 kr. w. a. listami zastawnemi, z większej sumy 8600 zł. w. a. na hypotekę dóbr K o n i ó w i części Koniów W. pani Zuzanny z Krukowieckich Gizowskiej własnych, tudzież dóbr Towarnia Wp. Wandy Guźkowskiej własnych w powiecie Samborskim położonych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1go stycznia 1870 r. jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi, właścicielkom tych dóbr w y p o w i e d z i a n y zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hypotece podległych, do kasy galic. Towarzystwa kredytowego był złożony.

We Lwowie 28. lutego 1872. (589 3-3)

(590 2-3) **K o n k u r s.**

L. 53. Celem prowizorycznego obsadzenia opróżnionej przy Tarnowskiej kasie oszczędności posady:

a) kasyera z roczną pensyą 800 zł. w. a.
b) oficyała z roczną pensyą 500 zł w. a.

rozpisuje się w skutek uchwały Wydziału z dn. 2go b. m. konkurs do dnia 8go kwietnia b. r.

Każdy ubiegający się o jedną z wspomnionych posad, będzie obowiązany do swej na ręce dyrekcyi przesłać się mającej prośby następujące załączyć wywody.

1. Metrykę chrztu,
2. świadectwo z ukończonych szkół i dotychczasowego zatrudnienia,
3. świadectwo uzdolnienia do służby rachunikowej i możność złożenia kaucyi w wysokości przeznaczonej rocznej pensyi.

Z dyrekcyi kasy oszczędności.

W Tarnowie, dnia 3. marca 1872.

Trzecie zwyczajne walne zgromadzenie

c. k. uprzyw. galicyjskiego

ZAKŁADU KREDYTOWEGO WŁOSCIANSKIEGO

odbędzie się

dn 11. kwietnia 1872, o godz. 10. przed poł. w wielkiej sali ratuszowej we Lwowie.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Sprawozdanie z zarządu i stanu interesów zakładu za rok 1871.
2. Sprawozdanie rachunkowe i przedłożenie bilansu za rok 1871.
3. Sprawozdanie komisyi weryfikacyjnej o zbadaniu bilansu z roku 1871.
4. Uchwalenie rozdziału zysku czystego z r. 1871 i oznaczenie dywidendy dla listów zastawnych.
5. Wybór komisyi weryfikacyjnej do zbadania bilansu za rok 1872.
6. Wniosek Rady zawiadowczej o zniżenie stopy procentowej przy pożyczkach udzielanych gminom
7. Wniosek Rady zawiadowczej o zmianę niektórych ustępów statutu, tudzież o rozszerzenie zakresu czynności zakładu.

Oprócz delegatów powiatowych, uprawnieni są do głosowania w myśl art. 80 statutu wszyscy właściciele listów zastawnych, którzy takowe w nominalnej wartości 10.000 zł. wal. a. złożą **do dnia 10. marca b. r.** włącznie:

we **LWOWIE** *w kasie centralnej zakładu,*
„ **Wiedniu** *w uprzyw. Union Bank,*
„ „ *u pp. Weiss et Fischhof,*
„ **Peszcie** *w upr. banku franko-węgiersk.,*
„ **Pradze i** „ **Tryjeście** } *we filjach uprz. Union-Bank,*

w **Gracu** *w uprz. styryjskim ogólnym banku kredytowym,*
„ **Lincu** *w banku industryjnym i komercjalnym,*
„ **Bernie** *u p. Laurenz Herber, — lub*
„ **Krakowie** *u pp. Blan et Epstein.*

Lwów dnia 16. lutego 1872.

Rada zawiadowcza.

(487 3—3)

Z drukarni E. Winiarza.